

SF. M. MC.
PANTELIMON

Iconă de Valentina Bodnar, cl. a VII-a, Vicovu de Sus

Sfântul Mare Mucenic și Tămăduitor PANTELIMON

✝ Purtătorule de chinuri, sfințe și
tămăduitorule Pantelimon,
roagă pe Milostivul Dumnezeu
să dea iertare de greșeli
sufletelor noastre.

Biserica Ortodoxă cinstește în ziua de 27 iulie pe Sfântul Mare Mucenic Pantelimon, *doctor fără de arginți*, care a trăit la începutul secolului al IV-lea, în timpul prigoanei dezlănțuite de împăratul Maximian Galeriu împotriva creștinilor.

Sfântul Pantelimon s-a născut în cetatea Nicomidiei, din părțile Bitiniei. Tatăl său era de neam bun și bogat, dar era închinător la idoli, iar mama sa era creștină. La naștere fiul lor a primit numele Pandoleon, care înseamnă „cel în toate puternic, ca un leu”. Învățătura creștină primită de la mama sa a fost repede uitată după moartea timpurie a acesteia, astfel că tânărul Pandoleon a ajuns închinător la idoli, ca și tatăl său.

Sfântul Pantelimon a urmat școli înalte, după obiceiul vremii, apoi a fost dat ca ucenic la doctorul Eufrosin, să învețe meșteșugul tămăduirii bolilor. În timpul acesta l-a cunoscut pe bătrânul preot Ermolae, care a început să-i lumineze mintea cu învățătura despre Mântuitorul Iisus Hristos. Rugându-se împreună, ei au înviat un copil mușcat de viperă, care zăcea mort în drum. În urma acestei minuni Pandoleon a primit de la bătrânul Ermolae numele de Pantelimon, care înseamnă „cel cu totul milostiv”, iar de la Dumnezeu darul facerii de minuni, ca doctor fără de plată.

Când împăratul a aflat de vindecarea miraculoasă a unui orb și, mai ales, când acesta a spus că tămăduitorul său îmbrățișează religia creștină, a hotărât să-l prigonească. Chinurile la care a fost supus Sfântul Pantelimon au fost cumplite: bătut, ars cu făclii, aruncat pe rând în plumb topit, în mare, la fiare sălbatice, apoi legat de o roată cu colți de fier și rostogolit de pe un loc înalt. Împăratul a fost uimit că Sfântul a ieșit nevătămat din toate încercările și a numit minunile acestea farmece. Răspunsul Sfântului Pantelimon a fost: „nu sunt farmece, ci dreapta credință creștinească, pe care am învățat-o de la preotul Ermolae”.

Silit să se lepede de Hristos și nevoind să facă acest lucru, tânărul Pantelimon, preotul Ermolae și doi ucenici ai acestuia au primit cununa muceniciei tăindu-li-se capetele cu sabia. Din gâtul Sfântului Pantelimon nu a curs sânge, ci lapte. Soldații cărora li se dăduse ordin să ardă trupul Sfântului, l-au încredințat credincioșilor care l-au îngropat cu pioșenie. De atunci, moaștele Sfântului Pantelimon neîncetat au săvârșit vindecări prin darul Sfântului Duh - singurul Doctor al sufletelor și trupurilor, al tuturor celor care se apropie de Dumnezeu cu evlavie.

Geanina Loredana Bahnean, cl. a VI-a, Vicovu de Sus

Valoarea dragostei

- Diplomația fără dragoste te face ipocrit.*
- Autoritatea fără dragoste te face tiran.*
- Succesul fără dragoste te face arogant.*
- Bogăția fără dragoste te face avar.*
- Sărăcia fără dragoste te face orgolios.*
- Munca fără dragoste este fără valoare.*
- Frumusețea fără dragoste te face ridicol.*
- Vorba fără dragoste este vorbă goală.*
- Smerenia fără dragoste te face fățarnic.*
- Ascultarea fără dragoste te face rob.*
- Credința fără dragoste te face fanatic.*
- Suferința fără dragoste este tortură.*

Citiți și recitiți *“Imnul dragostei”* - I Corinteni cap. 13 !